

Přílohy

Příloha č. 1 Petr Uhl: Příspěvek pro norskou levici

(ke kapitole 4.2.2 Petr Uhl: Příspěvek pro norskou levici)

Byl jsem požádán, abych napsal příspěvek pro seminář, který je věnován problematice zemí sovětského bloku. Či ním tak s radostí proto, že seminář pořádá norská levice. Především však musím zdůraznit, že názory, které vám předkládám k posouzení, uvádím jen svým jménem, bez konzultace se svými soudruhy a přáteli, tím méně pak hovořím za Chartu 77 nebo čs. politickou opozici.

Už rok a půl působí v Československu hnutí za lidská práva Charta 77. Vyšla 17 číslovaných dokumentů, z nichž většina kriticky postihuje různé oblasti života společnosti z hlediska absence lidských práv a porušování zákonů /diskriminace v přijímání do škol, odbory a diskriminace v zaměstnání a povolání, náboženská nesvoboda, svévole v ediční praxi a situace v literatuře, útlak v oblasti pop-music, porušování práv a zákonů ve vězeních/. V dokumentu č.15 Charta 77 podala stručný, ale velmi rozsáhlý přehled rozporů mezi čs. zákony a oběma mezinárodními pakty o lidských právech, z nichž při kritických analýzách většinou vychází. Kromě číslovaných dokumentů zveřejnila Charta 77 řadu dopisů a sdělení na nejrozličnější témata, většinou o porušování zákonů v konkrétních případech. Zvláště cenné je i to, že za rok a půl vzniklo - na půdě Charty 77 nebo pod jejím vlivem - na tisíc článků, dopisů, stížností, vyjádření nebo i fejetonů - na podobná témata a že jejich autory jsou obyčejní lidé, většinou signatáři Charty 77, ale nejen oni. To vše obíhá v samizdatě, který je občanskou samoobsluhou nahrazující noviny, časopisy, ale i nakladatelství krásné literatury.

Vlivem represe, která Chartu 77 a zvláště její nejaktivnější protagonisty postihuje, a díky všeobecné atmosféře strachu, kterou se Chartě 77 podařilo prolomit jen málo, nestala se - a soudím, že v současných poměrech se nemůže stát - Charta 77 masovým hnutím. "a 900 jejích signatářů a v nejmilějším případě několik tisíc čtenářů jejích materiálů je, v poměru k 15 miliónům, společenství nepočtené. I tak představuje Charta 77 pro politický systém vážné nebezpečí. Je tomu tak proto, že systém byrokratického centralismu, který se v politické oblasti projevuje jako byrokratická diktatura, je systém velmi křehký. Tato křehkost způsobuje jeho totalitu, snaha po absolutizaci, po dosažení monolitu, jinak řečeno obsáhnutí všech forem a prvků společenského /hospodářského, politického, kulturního/ života a jejich začlenění do jediného mechanismu, kontrolovaného a

řezného jediným centrem. A tato totalita může být narušena kdekoliv - třeba v oblasti pop music nebo nezávislou "paralelní" univerzitou - a průlom do ní se může lavinovitě rozšiřovat a zrychleným /revolučním/ způsobem zasáhnout všechny oblasti života. "řeknost totalitního byrokratického systému plyne z jeho podstaty a tou je politické /e teprve odvozeně ekonomické/ uzurpování moci byrokracií a její elitou. "hci tím říci, že byrokratická moc nevyrůstá z kapitálových vazeb, že soukromého či skupinového vlastnictví výrobních prostředků, ale má výrazně politický charakter /historicky i fakticky/. "řestože je byrokracie jako celek globálním disponentem výrobních prostředků, jsou jednotliví byrokraté zařazeni do společenské hierarchie podle politických kritérií a k výrobním prostředkům mají odcizený vztah, i když toto odcizení je jině než u pracujících, kteří jsou z rozhodování o nich zcela vyloučeni. " proto se domnívám, že byrokracie není třídou /ale parazitní vrstvou/ a že systém byrokratického centralismu není státním či jiným kapitalismem /tím méně je ovšem socialismem/ a byrokratická diktatura, přes svůj totalitní charakter, není fašismem. Hovořit o stalinismu, o byrokratickém zdegenerování nebo zdeformování dělnických států či nabízet označení přechodného období mezi kapitalismem a socialismem, jak my, revoluční marxisté, na podobných fórech jako je nyní vaše obvykle činíme, může být teoreticky zajímavé a dokonce právné. Stejně tak oprávněné bývají námitky, že tato označení mohou mít - mezi pracujícími Východu a Západu - dezorientační nebo dokonce demobilizující účinek. "ypotézy o státním kapitalismu a fašismu, jekkoli "srozumitelné" dělníkům, jsou podepřeny chatrnými konstrukcemi a z hlediska marxistického chápání sociálních vztahů jsou neudržitelné. jejich autořů a propa gátoři to vědí často nejlépe sami. "de je nutno říci jasně s Gramsciem: jen pravda je revoluční a každá odchylka od ní chutná, aspoň pro nás, kteří jsme to prožili a prožíváme, po hořkých plodech stalinismu. Snad bychom v běžné agitační a propagační práci mohli vystačit s pojmy "byrokratický centralismus"/mj. quasioficiální a zcela rozšířený termín, jímž se v r.1968 označoval hospodářský, ale i celý společenský systém Československa 60.let/, dále "byrokratická diktatura", "stalinismus", "totalitní diktatura sovětského typu" apod. "nes nejde o to, jak tento systém pojmenovat, ale jde o to poznat ho a koordinovat své síly, abychom ho mohli překonat. Pokud jde o mne, z mnoha důvodů ho považuji za nereformovatelný /ačkoliv tvrný/, a proto jeho překonání vidím v revolučním procesu, který - vycházející z revolučního popření politického systému, tj. rozbití byrokratické moci a jejího sestupu

a postupného "rozptylu" při současné centralizaci této moci v mocenských institucích samotných pracujících - bude znamenat ^{uvolnění} ~~uvolnění~~ zábrany pro rozvoj výrobních sil, pro rozvoj všech společenských vztahů, pro rozvoj kultury, a v neposlední řadě pro uplatnění lidských práv včetně překonávání pocitu odcizení. Jato socialistickou budoucnost vidím podmíněnu politickým systémem nejširší socialistické demokracie, jejímž základem je politický pluralismus všech /i nesocialistických/ názorových proudů, organizací a politických stran a jejíž formou je samospráva /společenská, tj. nejen hospodářská/, která zaručuje čím dál tím více přímou účast pracujících /tj. výrobní demokracie/ a všeho obyvatelstva na rozhodování o problémech daného společenství. Tento systém rad /dělnických, občanských apod./ také vymezuje politický pluralismus a znemožňuje, aby jedna nebo více stran, resp. jejich vedení, vládly jménem svých voličů nebo jménem lidu. I když jsou tendence k parlamentarismu v čs. opozici silné, diskutujeme i o jeho nevýhodách /tj. rigidní delegace moci a možnosti zneužití, manipulace mas vlivnými skupinami, obtížný přechod k formám přímé demokracie/. Je pochopitelné, že patřím v těchto diskusích k odpárcům parlamentarismu a stoupcům samosprávy a forem přímé demokracie.

V současném Československu není ale ani parlamentarismus ani samospráva a sluší se vrátit se z budoucnosti do našich dnů. Především je nutno zdůraznit, že Charta 77 není ani politickou, ani společenskou či jinou organizací. Je to volné sdružení lidí, kteří se rozhodli říkat veřejně pravdu, rozvíjet kritické myšlení a pokoušejí se analyzovat jednotlivé oblasti našeho života z hlediska politického /mocenského/, ale z hlediska samotných zákonů této moci a respektování lidských práv. Proto také nemůže v Chartě 77 panovat široká shoda názorů na projednávané problémy, proto jsou v ní zastoupení vyloučení komunisté ať už "eurokomunistické", centralistické, reformní /sociál-demokratické/, liberální či jiné orientace, dále pak socialisté a demokraté různých koncepcí, krajní levice, křesťané, kulturní underground, ale zejména pak občané bez přesnějšího politického /či náboženského, kulturního/ vyhranění. Shoda v otázkách lidských práv nevylučuje rozdílné názory na politické problémy, kritickou analýzu systému počínaje a představami o budoucnosti konče. Věnné je, že Charta 77 umožňuje diskusi a že se tato diskuse neomezuje jen na Chartu 77. nelze ovšem počítat pro nejbližší období s tím, že na základě této diskuse se vymezí politické

proudy, které zmohutní a vstoupí do konfrontace se státní mocí. Tato zkratka neodpovídá našim současným poměrům. Politické koncepce se budou pročišřovat, lidé se začnou opět veřejně politicky sdružovat, ale k masovému politickému životu to ještě nestačí. Zdůrazňování veřej-

ného vystupování v oblasti společenské kritiky ukazuje ještě jinou cestu: je to vznik a působení nejrůznějších výborů, organismů a institucí, které jsou nezávislé na státní mocí, které nejsou politické ve vlastním slova smyslu /tj. nepředpokládají účast lidí stejného nebo podobného ideologického zaměření/ a které hájí některé konkrétní zájmy obyvatelstva, zejména pracujících a mládeže, proti státní mocí. Žde o různé výbory na obrenu /politických a jiných vězňů, postižených politickým Berufe-Verbotem/, o "paralelní/ univerzitu, o nezávislou odborovou organizaci, o vlastní časopisy a knihy, o organizování koncertů a výstav, o zájmové spolky, diskusní kluby apod. "Které tyto iniciativy už existují, Charty 77 je posiluje a částečně i chrání, jiné vznikají nebo vzniknou na její půdě /pokud jde o obranu lidských práv - tzv. dílčí úkoly Charty/, další vznikají mimo Chartu 77 / i když i žde jsou iniciativní především chartisté/. Vytváření takových paralelních institucí, struktur a iniciativ a jejich permanentní konfrontace se státní mocí a veřejné působení je, podle mého názoru, nejdůležitější formou třídního boje v Československu; je to cesta perspektivní a zdá se mi, že se úspěšně uplatňuje i v SSSR a zejména v Polsku. Tajné revoluční spolky patří do 19. století. Na cestě paralelních forem společenského života dochází k politizaci stále většího počtu lidí, zejména mládeže, a tím i k postupnému posilování diferencované politické opozice. Je to cesta, již překonáváme relativní izolovanost, do níž se nás snaží státní moc vehnat. Její cíl - přeměnit Chartu 77 na ghetto - se však májí účinkem.

Pracuji v současné době ve Výboru na obrenu nespravedlivě stíhaných, který obrenou politických vězňů a osob, které jsou stíhány za projevy svého přesvědčení, se snaží plnit dílčí úkol Charty 77. Hlavní podpore našemu úsilí je mezinárodní solidarita, která musí pomáhat všem, kdož jsou utlačováni pro své názory a postoje, bez ohledu na jejich politické zaměření. Sobně vážám tuto solidaritu od od dělnických a socialistických organizací /stran, odborů, studentských organizací/, ale i od vlád buržoazních států, pokud jsou k ní donuceny veřejným míněním ve vlastní zemi a pokud jí nesledují prospěch mezinárodního kapitálu. A mám hned konkrétní prosbu: v posledním týdnu odvědí policie chartisty na konisřství, kde je mlátí /případe MATRAS A KARLÍK 19.5., které potom naložili do vlaku směrem k jejich

trvalému bydlišti v Chotěboři/ nebo je dokonce na ulici dovede či doveze na místo, kde je přepadne skupina mužů, která je autem doveze v poutech a se zavazanými očima v noci do lesa 40-50 km od Prahy, kde jsou zbiti a ponecháni svému osudu /IVAN MEDEK 16.5. a BOHUMIL DOLEŽAL 22.5./ . Zatím nikoho nezabili, ale může se to brzo stát. Teroristickými akcemi chtějí mezi námi rozšívat strach a paniku. Žádám vás o pomoc! dejte těmto případům, které rozebírají v podrobnosti teh sdělení našeho výboru, plnou publicitu, protestujte všemi prostředky. Jen tak nám můžete pomoci, jen tak státní moc ustoupí od otevřeného teroru.

4 tím se dostávám i k tomu, co pro nás, bojovníky za lidská práva v zemích východní Evropy, můžete dělat. Nejdůležitější je pravdivá informace, která se dostane k největšímu počtu pracujících vaší země. Informace o konkrétních případech, o situaci. Tím se lidé nejen angažují /a mohou v tomto smyslu působit na své okolí, ve svých odborových či jiných organizacích/, ale vytvářejí si představu, jak v budoucnu nepostupovat. Představu, že socialismus není byrokratická diktatura a že stalinismus není nutnou odbočkou, již společnost musí projít na cestě od kapitalismu k socialismu. A socialistická revoluce v záp. Evropě je naší velkou nadějí.

24.5.1978

Ped. UHL

Příloha č. 2 Žádost o propuštění Jana Zmatlíka

(ke kapitole 4.2.3 Dopisy Norů za propuštění vězňů Čechoslováků)

UNIVERSITY OF OSLO

INSTITUTE OF POLITICAL SCIENCE

BLINDERN February 9, 1979
P.O. BOX 1097
OSLO 3
TELEPHONE (02) 46 58 00

Ju Dr. Jan Fejes,
Generální Prokurátor ČSSR,
Nám. Hrdinů 1300,
Praha 4 - Nusle,
Czechoslovakia

APPEAL FOR THE RELEASE OF JAN ZMATLIK:

We have been informed that Jan ZMATLIK, sociologist, born 1948, address 150 00 Praha 5, Stroupežnického 28, formerly employed in the Research Institute of Criminology under the General Public Prosecutor's Office, has been arrested and is charged with "preparing to commit a criminal act of subversion" under paragraph 7/1 and paragraph 98/1 of the Criminal Code, for having "duplicated and prepared to distribute written material, the contents of which were aimed against the state system of Czechoslovakia".

It seems clear that this material was of such a nature that it comes within the freedom of information and opinion to duplicate and distribute it. We understand that it consisted in documents of Charta 77, philosophical works by the late professor Patocka and literary works by Czech writers. Under art. 19 of the United Nations Covenant on Civil and Political Rights, paragraph 2, which has been ratified by your country, every one shall have the right to freedom of information, which shall include freedom to seek, receive and impart information and ideas of all kinds.

We consider it unlikely that any of the material Mr. ZMATLIK has distributed can be subjected to the restrictions contained in paragraph 3 of the Article.

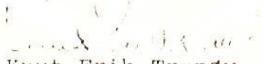
We would therefore appeal to you, Mr. General Public Prosecutor, to reconsider the charges against Mr. ZMATLIK in the light of the United Nations Covenant, and on this basis to order the release of Mr. ZMATLIK.

Sincerely,

Dagfinn Føllesdal
Professor of Philosophy

Stein Bråten
Professor of Sociology

Knut Midgaard
Professor of Political Science

Knut Erik Tranøy
Professor of Philosophy

Sverre Lysgaard
Professor of Sociology

Theodor Chr. Wylter
Professor of Political Science

Příloha č. 3 Žádost PEN klubu o propuštění Václava Havla
(ke kapitole 4.2.3 Dopisy Norů za propuštění vězňů Čechoslováků)

THE P·E·N

A WORLD ASSOCIATION OF WRITERS

NORWEGIAN CENTRE
P.O. Box 1461 - Vikta
0116 Oslo 1

COPY

First secretary Milos Jakeš

Oslo, Jan. 31st, 1989

Dear First secretary Jakeš,

As writers, we are most concerned about the recent events in Praha, where several intellectuals have been arrested and some of whom are still in detention.

We are particularly concerned about the writer Vaclav Havel, who has been told to appoint a lawyer, in view of a process. As you know, the last time Mr Havel was in prolonged detention, he got very seriously ill, and we are most concerned about his health.

Mr Havel has, to our knowledge, done nothing which is not his obvious right in any democratic country. The fact that he is held in prolonged detention therefore also makes us concerned about the conditions for the freedom of expression in Czechoslovakia. We find this all the more inexplicable since Czechoslovakia's signing of the final document from the Conference for Security and Cooperation in Europe, which was made in Vienna very recently - about one hour, in fact, before the first arrestations in Praha.

As authors, journalists and editors, we are very much depending on the freedom of expression in our own country, and we are concerned about people being arrested and held in detention for peacefully using their obvious right to this freedom in a country which has been and still is one of the major centres of European culture, and which we in many ways admire. We therefore do urge You, Mr First Secretary Jakeš, to release Vaclav Havel and the other detainees who have done nothing else than peacefully using their freedom of expression, as soon as possible.

On behalf of
The Norwegian PEN-Centre

Anton Fredrik Andresen
Anton Fredrik Andresen
President

Copy to:

Prezident Gustáv Husák, Praha
The Embassy of Czechoslovakia in Oslo
Union of Czech Writers, Praha

Příloha č. 4 Oznámení o vzniku Nadace (Støttefond) na podporu Charty 1977 s fotografií zakladatelů v Klassekampen

(ke kapitole 5 Činnost norské sekce Nadace Charty 77 – Støttefond for Charta 77 a její vliv na norskou veřejnost i politické elity Norska)

AKKURAT

NA

Prester og kvinner

Kvinnelige prester er ikke morsomt. Ihvertfall ikke for menn. Bare tenk deg situasjonen at du må innrømme at Gud også liker kvinner! Nei, kvinner bør holde seg til andre oppgaver enn å preke. Og når jeg nå skriver dette, så er det i trygg forvisning om at jeg har mange med meg. Mange.

For eksempel kalls-kapellan Edvard Skaar. I et vell av mandighet sto han lørdag fram på kirkerådets kvinnekonferanse og forkynte at det ville gå på kirkes troverdighet løs

KLASSEKAMPEN

Telefon: (02) 67 49 90

Har du et tips? En nyhet? Du får ikke tusen kroner, men mange tusen lesere. Ring Klassekampen, om smått og stort, ikke minst om lokale begivenheter. Klassekampen bør ta opp. Eller send noen ord.

Mandag – fredag : 08.00 – 20.00
Lørdag : 10.00 – 12.00
Søndag : 10.00 – 19.00

Postboks
83 Bryn,
Oslo 6.

Thorolf Rafto (t.v.) er formann i det norske Chartafondet. Sammen med Charta-talsmennene, f.v. Michal Koupek, Frantisek Janouch og Radek Doupovec, presenterer han fondet i Oslo lørdag. (Foto: Alf Skjeseth)

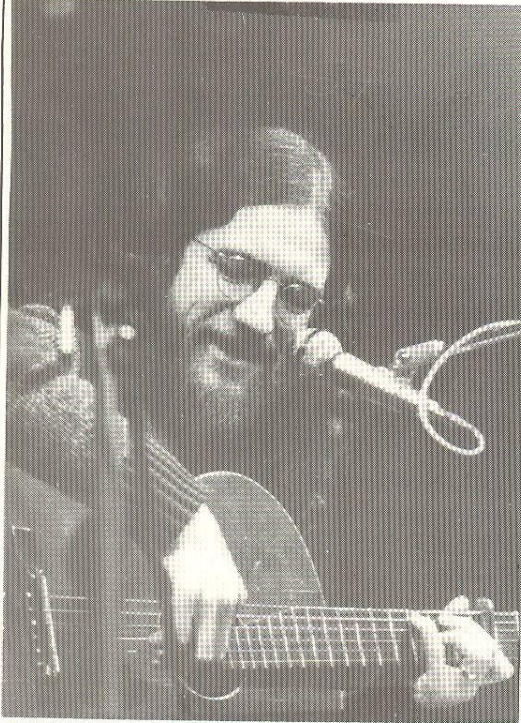
Rafto formann for norsk Charta-fond

Příloha č. 5 Článek o Jaroslavu Hutkovi v časopise Solidaritet

(ke kapitole 5 Činnost norské sekce Nadace Charty 77 – Støttefond for Charta 77 a její vliv na norskou veřejnost i politické elity Norska, podkapitola 5.3 Rok 1983)

"Solidaritet", Nr. 8/83

Jaroslav Hutka

Jaroslav Hutka: Bakgården. Roman, Aventura forlag 1983, oversatt fra tsjekkisk av Ådne Goplen

Av Michael Konupek

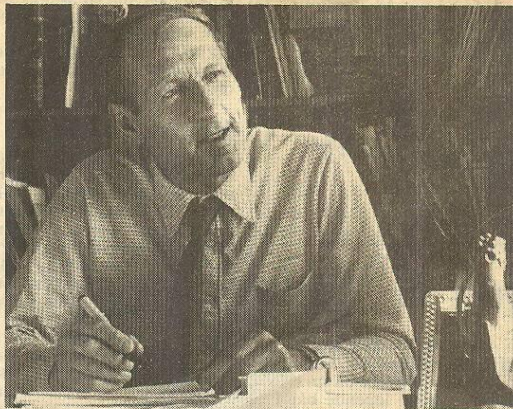
Den statlige innkjøpsordningen for norsk litteratur kan virke slik at man faktisk prioriterer dårlig norsk produksjon fremfor gode oversettelser. Desto større ros fortjener forlaget Aventura for å ha våget å presentere en ny, ung tsjekkisk forfatter. Mens alle de i alt 14 tsjekkosllovakiske forfattere, som siden 1968 er blitt oversatt til norsk var anerkjente forfattere allerede før 1968, er Hutka en av de nye talenter som klarte å bygge opp sin kunstneriske identitet under meget vanskelige forhold i 70-årene. Hutka er kjent først og fremst som visesanger, men etter yrkesforbud i 1977 begynte han for alvor også å skrive prosa. Grundig som han er, begynte han forfra — «Bakgården» er en ungdoms-roman. Formelt sett, minner den om J.D. Salingers «The Catcher in the Rye». Vi befinner oss i Praha, ti år etter okkupasjonen i 68. Vi opplever to døgn i livet til en attenåring. Han er både typisk og helt original, som attenåringer pleier å være. Han er utstyrt med foreldre (som han er glad i), en eldre bror og en yngre søster. Han gjør som alle andre i Praha, drikker øl, prater om liv og politikk og forsøker å unngå konflikt med myndighetene. Samtidig er han klar over at konflikten i realiteten er unngåelig. Jeg skal ikke røpe mer enn at konflikten tar form av et innmeldingsskjema i Det sosialistiske ungdomsforbundet. Vår helt, uten egentlig å være klar over det, tar sitt livs avgjørelse.

Jaroslav Hutka skildrer Praha-miljøet, både i sine visser og i denne romanen, med en oppriktighet som gjorde ham til «en folkefiende». I 1978 valgte han eksil fremfor fengsel og er i dag bosatt i Rotterdam. Ådne Goplen har mestret Hutkas ofte vanskelige språk, en blanding av filosofi og slang, på en ypperlig måte og jeg kan bare anbefale «Bakgården» som en passende julegave til alle trette norske ten-, tju- og tretti-åringer som har kanskje mistet troen på «den lille forskjellen» mellom demokrati og totalitarisme. ●

Příloha č. 6 Nekrolog prof. Rafta

(ke kapitole 5 Činnost norské sekce Nadace Charty 77 – Støttefond for Charta 77 a její vliv na norskou veřejnost i politické elity Norska, podkapitola 5.6 Rok 1986)

Professor Thorolf Rafto

Thorolf Rafto død

Professor Thorolf Rafto ved Norges Handelshøyskole er død 64 år gammel etter lengre tids sykdom.

Rafto var professor i økonomisk historie, men er særlig kjent for sitt vidtfavnende engasjement for alle undertrykte og sto i mange år i nær kontakt med opposisjonelle over hele Øst-Europa.

Han har også satt spor etter seg som historieforsker og var særlig opptatt av øststatsforskning. Han har også skrevet en lang rekke bedriftshistorier, og har blant annet skildret jektefarten mellom Lofoten og Bergen i det forrige århundre.

I 1984 utnevnte den jødiske ungdomsforeningen i København Rafto til Ben Adam – menneskenes venn – for sin uselviske innsats for jødene i Sovjetunionen og i andre land der jøder diskrimineres. I september ble han hedret med Kongens fortjenstmedalje i

gull for innsatsen innen forskning og sin mangeårige kamp for menneskerettighetene. I oktober fikk Thorolf Rafto organisasjonen PWPA Scandinavias hederspris for fred, frihet og menneskerettigheter. Organisasjonen består av vitenskapsmenn som benytter sine kunnskaper til å fremme freden og frihetens sak.

Professor Rafto har i en rekke år vært flittig på reise for Øst-Europa og i Sovjetunionen. Han har i skrift og tale kjempet på barrikadene mot undertrykkelse og trakassering.

Da den norske avdeling av Charta 77 ble startet ble Rafto valgt til formann og noen år senere engasjerte han seg sterkt for boikott av OL i Moskva.

Thorolf Rafto begynte sin karriere som lektor i Bergen i 1955 og ble stipendiat ved Norges Handelshøyskole i 1957. Han ble utnevnt til professor i økonomisk historie i 1972. (NTB)

Příloha č. 7 Pozvánka na večer k deseti letům Charty 77 v Národním divadle v Oslo

(ke kapitole 5 Činnost norské sekce Nadace Charty 77 – Støttefond for Charta 77 a její vliv na norskou veřejnost i politické elity Norska, podkapitola 5.7 Rok 1987)

Støttefondet for Charta 77 har i forbindelse med Festforestillingen for Charta 77 i Nationalteatret torsdag 29. januar 1987 den glede å invitere

Michael Konupek

og en eventuell ledsager/ektefelle til en mottagelse umiddelbart etter forestillingen.

Mottagelsen vil finne sted i publikumsfoajéen på 1. balkong.

STØTTEFONDET FOR CHARTA 77

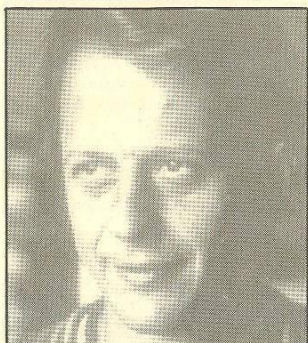
Vi ber om at De returnerer det vedlagte svarkort innen

15/1-87

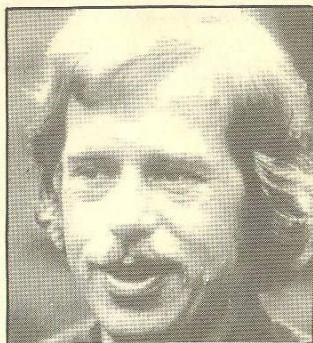

Příloha č. 8 Leták za propuštění politických vězňů
(ke kapitole 4.2.3 Dopisy Norů za propuštění vězňů Čechoslováků)

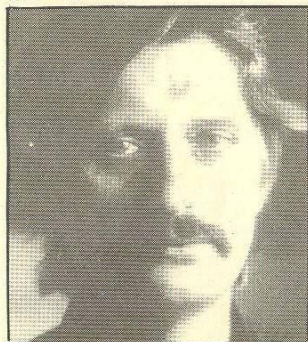
FRIGI FANGENE I TSJEKKOSLOVAKIA

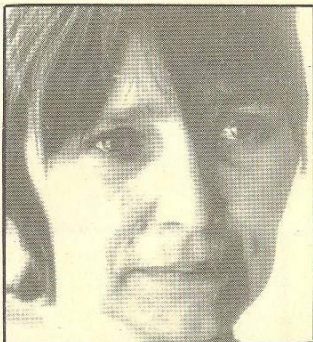
PETR UHL – fem års ubetinget fengsel.

VACLAV HAVEL – fire og et halvt års fengsel.

JIRI DIENSTBIER – tre års fengsel.

DANA NEMCOVA – to års betinget fengsel.

Vaclav Benda – fire års fengsel. Otko Bednarova – tre års fengsel.

Disse seks dommene ble avsagt mot opposisjonelle i Praha 23. oktober. Flere rettssaker er i vente. Hundrevis av fanger sitter bak murene i Tsjekkoslovakia, uten lov og dom.

President Gustav Husak
Praha-Hrad
Tsjekkoslovakia

Undertegnede protesterer mot fengselsdommene over Petr Uhl, Vaclav Havel, Vaclav Benda, Jiri Dienstbier, Otko Bednarova og Dana Nemcova for «undergravingsvirksomhet» og «bakvaskelse av staten».

Den forbrytelse de domte har begått, er ikke annet enn å kreve respekt for de lover som sikrer innbyggernes rettigheter i Deres land, og for de internasjonale avtaler om menneskerettighetene som Deres regjering har undertegnet.

Det norske folk har i lang tid hatt særlige følelser for Tsjekkoslovakia. Forfølgelsen av Charta 77-medlemmene og undertrykkelsen av opposisjon og meningsutveksling i Tsjekkoslovakia vekker forferdelse over hele Norge, i alle lag og alle grupper.

Undertegnede ber om at De løslater de seks domfelle og de andre undertegnere av Charta 77 som sitter fengslet, og lar all forfølgelse av frie ytringer og lovlige handlinger opphøre.

.....
(underskrift)

Denne løpseddelen er laget av 21. august-komiteen i Oslo, en komite som er stiftet for å demonstrere mot den sovjetiske innmarsjen i Tsjekkoslovakia i 1968.

Vi har også engasjert oss mot forfølgelsen av opposisjonen i det okkuperte Tsjekkoslovakia. Vi oppfordrer alle: Skriv under brevet på denne siden, putt det i en konvolutt og send det til president Gustav Husak (adresse over). Vis herskerne i Praha at omverdenen reagerer på undertrykkelsen!

Příloha č. 9 Článek k předání protestu Velvyslanectví ČSSR (ke kapitole 6.3 Mise za Železnou oponou - Misjon bak Jernteppet)

Aftenutgave. Fredag 18. august 1978. Nr. 377. 119. årgang. Kr. 2,50.

aksjon for fengslede tsjekkere:

Frihetskrav «rød klut» i ambassaden

Det kom til et voldsomt oppstyr da to representanter fra Misjon bak Jernteppet imorges ville forsøke å overlevere en appell til den tsjekkosllovakiske ambassade i Oslo, med en henstilling til president Gustav Husak om å frigi politiske fanger i landet. Etterat man først forgyeves hadde banket på ambassadens hoveddør som ingen lukket opp, gikk de to brevbringerne visum-inngangen hvor de ble mottatt ved skranken.

Straks det var klart hvilket ærend de kom i, ble dørene lukket bak dem, og visumekspeditrisen protesterte sterkt mot besøket og fremholdt at man befant seg på utenlandsk territorium. To fotografer og en journalist som fulgte med inn på ambassadens område ble avkrevet navn og oppgave over hvem som var oppdragsgivere.

Visum-ekspeditrisen fremførte sterke protester fordi brevet ikke var sendt i posten, og sa at man ville ta henvendelsen opp med Utenriksdepartementet. — Dette er ikke et vanlig postkontor, sa vedkommende som så forsvant inn i ambassadebygningen.

Den daglige leder for Misjon bak Jernteppet, Else-Marie Skard, ba om å få snakke med ambassadøren, men dette ble avvist. Etter 10 minutter kom vi-

Fortsatt siste side (2)

Funksjonæren i visum-skranken i den tsjekkosllovakiske ambassade nektet imorges å motta henvendelsen til president Gustav Husak fra Misjon bak Jernteppet — og protesterte heftig fordi man hadde begitt seg inn på ambassadens område.

(Foto: Rolf Chr. Ulrichsen).